

Grenzeloos samenwerken

Dit is het verhaal van Susanne en Marije. Een verhaal dat mij inspireert. Niet alleen omdat ze zich met hart en ziel inzetten om het maatschappelijke doel te bereiken: mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt aan het werk te krijgen. Maar ook omdat ze vertelden hoe ze vanuit verschillende disciplines met andere ministeries en met (externe) leveranciers elkaar gevonden hebben. Zo spraken die partijen niet altijd dezelfde taal. Door naar elkaar te luisteren en zich te verplaatsen in elkaars belang, ontstond er verbinding op de gezamenlijke opgave. En werd er echt samengewerkt.

Het was spannend voor Susanne en Marije om te gaan staan voor wat zij vonden dat er moest gebeuren, en om hun nek uit te steken. Spannend was het ook voor de leidinggevenden. Zij gaven vertrouwen en ruimte voor een nieuwe aanpak zonder de zekerheid dat het tot resultaat zou gaan leiden. Ze zaten op hun handen terwijl de overheidstarget ambitieus en urgent is. Maar ze stonden er op het moment dat het nodig was.

De aanpak van Susanne en Marije, Maatwerk voor Mensen, werkt. Steeds meer organisaties voelen zich verantwoordelijk en zien een nuttige plek voor mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt. Er zijn flink wat 'proeftuinen' gestart. Maar we zijn er nog niet. Maatwerk blijft nodig.

Dit verhaal staat voor mij voor het BZK waar ik graag wil werken. Een ministerie waar jij de ruimte krijgt om met lef en passie te werken aan de maatschappelijke opgaven. Samen met je collega's.

Marieke van Wallenburg
Ambassadeur van Maatwerk voor Mensen

Lees meer op de website
www.maatwerkvoormensen.nl

ACHTER DE SCHERMEN BIJ...

"DE BROODJESBAR IS ECHT MIJN DINGETJE"

"Ik ben allround cateringmedewerkster op de Turfmarkt, in het bedrijfsrestaurant van BZK en Justitie. Ik begin om half acht; dan maken we alle koude gerechten voor de lunch klaar. Mijn werk is heel veelzijdig. Ik werk vooral in het restaurant, maar draai ook één keer per week een borrel, dan ben je soms tot half acht 's avonds bezig. Het mooiste is het contact met gasten in mijn eigen broodjesbar. Dat is echt mijn dingetje. Daar maak ik 'à la minute' pistoletjes of andere broodjes klaar. We hebben acht soorten beleg en allerlei toppings. Ik maak een praatje en geef advies over lekkere combinaties. Of ik doe iets geeks. Met Halloween stond ik verkleed als monster in een 'spinnenbar'. En met kerst of op Valentijnsdag verzin ik ook altijd wat. Ik verras mijn gasten graag met een bijzonder broodje en sta open voor hun wensen. Van veel vaste klanten weet ik al wat ze het liefste eten. Soms maak ik in anderhalf uur 100 tot 125 broodjes klaar. Dat is hard werken, maar het geeft mij voldoening als mensen van hun broodje genieten."

Desire van Reeuwijk |
Cateringmedewerkster bedrijfsrestaurant Turfmarkt

"Versterkingsoperatie Groningen past goed bij werkerterrein BZK" Aan de slag met versterkingsopgave en toekomstperspectief

De gaswinning in Groningen gaat sneller naar nul. Dan is het nu belangrijk hard aan de slag te gaan om gebouwen en huizen te versterken. In de versterkingsopgave gaat het allereerst om de veiligheid van de bewoners in Groningen. Maar de nieuwe wet biedt ook ruimte om verder te kijken dan naar technische veiligheid alleen.

Bijvoorbeeld door een combinatie te maken met verduurzaming, regionale vraagstukken én persoonlijke wensen van de bewoners. Sinds half oktober is de versterkingsopgave de verantwoordelijkheid geworden van BZK. Wat vraagt deze opgave van ons? De versterking van woningen en gebouwen om te voorkomen dat ze onveilig zijn bij eventuele volgende aardbevingen, is veel meer dan alleen een bouwopgave. Omdat de versterkingsopgave goed aansluit op de expertise van BZK op het gebied van burgerparticipatie, bestuurskracht, bouwen, wonen en ruimtelijke ordening is deze taak overgeheveld naar

BZK. EZK blijft verantwoordelijk voor de schadeafhandeling en de veiligheid in het gaswinningsgebied. Inmiddels zijn zo'n 1.000 huizen versterkt. In totaal worden er de komende tijd 26.000 woningen beoordeeld om vast te stellen of ook deze versterkt moeten worden.

• "De bewoners staan
• centraal, het gaat
• immers om hun huis"

PERSOONLIJKE WENSEN VAN BEWONERS

Een van de belangrijkste opdrachten daarbij is hoe de versterkingsopgave niet alleen aan regionale vraagstukken als krimp, gebiedsontwikkeling en verduurzaming, maar ook aan de persoonlijke wensen van de bewoners kan worden gekoppeld. Voor Roelien Kamminga, de kersverse directeur van de nieuwe directie Groningen Versterken en Perspectief binnen BZK is juist dat laatste aspect heel belangrijk. "De bewoners staan centraal, het gaat immers om hun huis, de plek waar ze in alle veiligheid willen wonen. De impact van de aardbevingen is groot en we willen bewoners naast veiligheid ook weer duidelijkheid en toekomstperspectief bieden. Als je huis bijvoorbeeld nu wordt versterkt, maar binnen twee jaar van het gas af zou moeten, dan is het goed om te kijken of je dat niet kunt combineren. En als de bewoners een dakkapel willen en bereid zijn dat deel zelf te financieren, dan zou je kunnen kijken of we dat ook meteen kunnen meenemen."

Een van de belangrijkste opgaven is om samen met de gemeenten, EZK en uiteraard de Nationaal Coördinator Groningen (NCG), versnelling aan te brengen in de versterkingsoperatie. En dat is een uitdaging. Zeker als je de bewoner centraal stelt en rekening houdt met zijn wensen. Kamminga: "We moeten dan ook vooral aan de slag met het aanjagen van de daadwerkelijke uitvoering. Bewoners moeten echt gaan voelen dat we vooruitgang boeken." "Een van de belangrijkste aandachtsvelden is om te kijken of het niet slimmer kan", legt Roos Beek, beleidsadviseur bij het programma, uit.

"Kunnen we niet een opdracht geven voor een heel blok soortgelijke huizen, in plaats van individuele opdrachten. De nieuwe wet voor versterking die nu in consultatie is gebracht, biedt daar ruimte voor. Ook kijken we naar slimme typologieën om sneller te kunnen handelen. Als bij een huis bepaalde maatregelen nodig zijn om aan de veiligheidsnorm te voldoen, kunnen we die dan niet toepassen bij meerdere soortgelijke gebouwen? Verder willen we eerder in het proces het gesprek aangaan met de bewoners. Daar kun je dan ook de aannemer al bij betrekken. Deze innovatieve aanpakken vragen soms om creatief met de bestaande regels om te gaan. Daar is lef nodig. Als we het niet goed doen, dan gaat dat ten koste van het vertrouwen in de overheid."

ONDER JE HUID

Het dossier Groningen is intensief. Dat merken de inmiddels dertien medewerkers van de programmadirectie. Iedereen die nu aan boord is gekomen heeft dezelfde motivatie: de veiligheid van de bewoners. "Ons werk leidt tot directe resultaten in de regio, positief of negatief", legt Kamminga uit. "Alles wat je doet heeft impact en daar moet je je van bewust zijn. Het dossier kent veel emotie en heeft een lange geschiedenis."

Nick Renooij

Peter Spijkerman,
Nationaal Coördinator Groningen

Per 1 januari 2020 valt de versterkingsoperatie Groningen onder één uitvoeringsorganisatie, de Nationaal Coördinator Groningen (NCG). Wat betekent dat in de praktijk?

“Het is een hele klus”, vertelt Peter Spijkerman, directeur NCG. “We gaan van een regieorganisatie van een kleine 160 mensen naar een uitvoeringsorganisatie van straks ongeveer 400 mensen. Zo sluit het Centrum Veilig Wonen, opgezet door de NAM, haar deuren. Veel mensen die daar werken komen bij ons. De komende maanden hebben we zo’n 200 sollicitatiegesprekken. Het meest spannende vind ik zelf echter de ICT. We moeten onze eigen systemen gaan opzetten.”

De belangrijkste opdrachtgevers voor de NCG zijn de zeven aardbevingsgemeenten in Groningen. Spijkerman: “We kijken wat we gezamenlijk kunnen doen. Hoe verdeel je bijvoorbeeld capaciteit? Denk aan ingenieurs, die huizen beoordelen. Ik ben heel blij met de samenwerking met BZK. De versterking sluit naadloos aan op portefeuilles als bouwen, wonen en burgerparticipatie. Vooral in dit laatste domein kunnen we de kennis van BZK goed gebruiken. Persoonlijk vind ik dat namelijk de grootste opgave: hoe winnen we het vertrouwen terug van de Groningers.”

Want er is veel wantrouwen in de provincie, stelt Spijkerman. “Daarom moeten we nu laten zien dat het gebeurt. Ik wil de busjes van de aannemers zien rijden door de wijken. Ook is het belangrijk dat we van de nood een deugd maken. Laten we de versterking koppelen aan het toekomstbestendig maken van de huizen, aan duurzaamheid en aan de nieuwste zorgconcepten. Als je van iets negatiefs iets positiefs wilt maken, is het niet genoeg om alleen het negatieve weg te halen. Daarom willen we het koppelen aan het woongenot van de inwoners. Ook moeten we helder zijn. De mensen moeten weten wanneer ze aan de beurt zijn met hun huis.”

Pieter Verbeek |

ACHTER DE SCHERMEN BIJ...

“HET IS EEN EER DAT IK DIT WERK MAG DOEN”
“Ik haal SG Maarten Schurink thuis met de auto op en breng hem naar Den Haag. Dat betekent dat ik ‘s ochtends om kwart voor zeven vertrek. In Den Haag loopt Maarten meestal naar zijn afspraken. Dan doe ik andere ritten. Tegenwoordig ben ik ook back-up-chauffeur van minister Dekker. De afgelopen week heb ik hem gereden. Dan maak ik zo’n honderd uur, want dat gaat in het weekend gewoon door. Ik ontzorg de SG en minister, ik haal hun spullen, weet precies waar en wanneer ze ergens moeten zijn, sta op tijd klaar en zorg dat alles in orde is, zodat zij alleen maar hoeven in te stappen. Als ik netjes op tijd aankom, denk ik ‘Lekker Jan, dat is weer goed gegaan’. Mijn werk is elke dag anders, de ene dag rijd ik naar Groningen, een andere keer naar Arnhem. Ik heb allerlei contacten, met secretaresses, woordvoerders, collega’s ... Regelmatig sta ik ergens te wachten zonder dat ik weet hoe laat het wordt. Dan maken we het als chauffeurs onderling gezellig. Als ik ergens alleen sta, lees ik de krant of loop ik een stukje. Soms is het eenzaam beroep. Maar het is vooral een eer dat ik dit werk mag doen.”

Jan Hijkoop | Chauffeur van SG Maarten Schurink

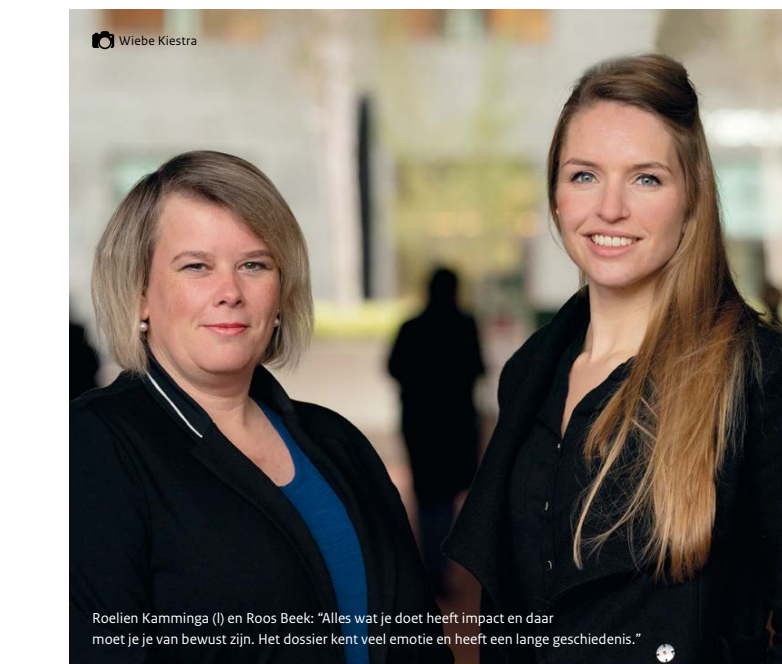
ACHTER DE SCHERMEN BIJ...

“JE STAAT EIGENLIJK ALTIJD AAN”
“Bij de meldkamer van de Belastingdienst monitor ik continu de veiligheid met behulp van camera-beelden en de ogen en oren van surveillanten. Ook in mijn vrije tijd scan ik de omgeving nog onbewust, je staat eigenlijk altijd aan. Ons werk is spotten, signaleren en daarop vooral preventief handelen. Als we iets opvallends zien, bijvoorbeeld iemand die het gebouw fotografeert, vragen we een surveillant om hem vriendelijk aan te spreken. Medewerkers kunnen ook gevaarlijke situaties of ongelukken melden. Dan zorgen wij dat een BHV-er en surveillant ter plaatse gaan. De kunst is om de balans te vinden tussen veiligheid en service. Als iemand zich bij ons meldt voor toegang tot het parkeerterrein, check ik beleeft waarvoor iemand komt. Ik wil dat bezoekers ervaren dat wij goed opletten, maar ook supervriendelijk zijn. Wij zijn er voor de veiligheid van elkaar, medewerkers en bezoekers. We zijn 24/7 op onze post en draaien ochtend-, avond- en nachtdiensten. Je weet nooit wat de dag of nacht brengt. Soms is er toch een calamiteit. Dan wil ik dat alles perfect loopt, omdat iedereen op tijd zijn ding doet en we goed communiceren. Als dat lukt, ga ik moe maar voldaan naar huis.”

Nancy Wonnink-Ernst | Coördinator en centralist Gemeenschappelijke Centrale Meldkamer in Utrecht (Rijksgebouw de Knoop)

Hans Roggen

Wiebe Kiestra

Roelien Kamminga (l) en Roos Beek: “Alles wat je doet heeft impact en daar moet je je van bewust zijn. Het dossier kent veel emotie en heeft een lange geschiedenis.”

Het gaat onder je huid zitten als je beseft dat het echt om mensen gaat. Het kan niet anders dan dat we de handen uit de mouwen steken. Voor bewoners geldt geen 9-tot-5 mentaliteit, dus voor ons ook niet. De uitdaging is hoe je omgaat met de bewoners”, vult Beek aan.

“Voorheen werd vooral geredeneerd vanuit een technisch veiligheidsperspectief, maar het gaat om veel meer dan dat. Die knoop moeten we samen ontrafelen. Om zo het vertrouwen weer terug te winnen.” Hierbij is de NCG, samen met de gemeenten, de drijvende kracht. Daarvoor werkt BZK ook veel samen met de gemeenten en maatschappelijke

organisaties, maar ook met andere directies binnen BZK, zoals bijvoorbeeld de directie Democratie en Bestuur. Kamminga: “Zij helpen ons hoe we maatschappelijke organisaties, maar ook raadsleden en gemeenteambtenaren, goed kunnen ondersteunen en een impuls kunnen geven. Daar hebben we de kennis en kunde voor in huis. Het moet niet wij-zij zijn, maar samen. We hebben een enorme drive om gemeenten in positie te brengen en versnelling aan te brengen in de versterkingsoperatie.”